

čil v košaro, teptal po nje in pri tej priliki se mu je izmotal izza pasu — dečko.

Nemški učenjak pa povdarja, da je izvedel fakir celi »čudež« z izvanredno spretnostjo, ki zahteva mnogo vaje in je vse gledalce že pred predstavo hipnotiziral (skrivenostno uspaval), da so videli v domišljiji, da končava vrv v nedogledni vižini, a je v resnici precej kratka.

Največji fakirski »čudež« je sedaj pojasnjen kot spretnost ter goljufija, ki je slepila množice in izobražence že skozi deset- in desetletja kot neprodirna skrivnost. Fotografični aparat je odgrnil že marsikatero zagrinjalo, ki je bilo na videz nekaj »čudežnega«.

GOSPODARSTVO

Gospodarska obvestila.

Kmetijska podružnica za Maribor in okoliš zboruje v nedeljo dne 30. t. m. v dvorani vinarske in sadjarske šole. Začetek ob 9. uri dopoldne. Namen zborovanja je predavanje g. ravnatelja Priola o sadjarstvu, zlasti o gnojenju sadnega drevja. Podalo se bo v tej priliki tudi letno poročilo. Danes menda v naši pokrajini vsakdo že spozna, kolikega pomena nam je in bode sadjarstvo. Toda treba je v tej stroki še mnogo pouka; to dokazujejo žal premnogi naši sadonosniki in premože goline. Zato je pač nujno treba, da se vsak, ki ima le količkaj zemlje, temeljito začne baviti z vsemi tozadevnimi vprašanji. Podružnica vabi k zborovanju tudi neude. Predavanja o sadjarstvu se bodo nadaljevala.

Tritečenski tečaj za gojitev in pisanje perutnine. Da se odpomore občutnemu pomanjkanju dobrih pitanih živali, se je odločil odsek za perutinarstvo Kmetijske družbe v Ljubljani, da priredi nalašč za svoje člane in tudi nečlane, ki se z to panogo zanimajo, v času od 2. do 21. dec. t. l. poseben tečaj za gojitev in pisanje razne perutnine. Tečaj ima namen pokazati teoretično in praktično, kako se mora s perutnino ravnati, jo

pravilno pitati in zaklati ter pripraviti za trg ter prodajo. Otvoritev tečaja bo dne 2. decembra ob pol 11. uri in sicer v valilni centrali odseka Linhartova ulica 9 v Ljubljani. Predaval bo priznani strokovnjak perutinarstva, kmetijski referent g. Zupanc iz Maribora. Popoldne ob pol 14. do 17. ure bo poleg teoretičnega tudi praktični pouk o pisanju okoli 200 komadov razne perutnine, ki jo je odsek nakupil s pomočjo prispevka banske uprave v ta namen. Zvečer lahko vnanji tečajniki odpotujejo. Isti tečajniki se potem zberejo dne 10. decembra ob istem času in na istem mestu. Na ta dan bodo zopet predavanja in praktične vaje. Končno se zberejo tečajniki še dne 20. decembra ponovno na zbirališču, kjer se bo predavalo za razkazovalo pravilno klanje živali in priprave za prodajo. Naslednji dan si tečajniki ogledajo še perutninarstvo farma g. Goloba na Lesnem Brdu pri Vrhniki. Za tečaj se je prijavilo do torka dne 25. novembra in sicer na tajništvo odseka pri Kmetijski družbi v Ljubljani. Odsek bo poskrbel, da dobe tečajniki hrano opoldne brezplačno. Najrevnejšim in oddaljenim se bo povrnila tudi polovica voznine.

Gospodinjki tečaj pri Sv. Juriju ob Šč. Tukajšnje bralno društvo priredi od 1. decembra do 1. marca trimesečni gospodinjki tečaj v hiši gospoda Dermota v Biserjanah, katerega se lahko udeležijo dekleta stara od 16 let naprej iz domače župnije, pa tudi iz drugih bližnjih krajev. Udeleženci se naj takoj zgledajo v kaplaniji, ker bo število sprejetih omejeno. Starši, privoščite svojim hčeram malo gospodinjke izobrazbe!

Zadruga za rejo perutnine v Mariboru odda v plemenske svrhe nekaj letošnjih štajerskih petelinov in sicer 5 grahaste in 1 rujave barye. Petelini so potomci dobrih jajčaric in so na razpolago pri gospodu Birtič Ernestu, gostilničarju v Mariboru. Ob brodu 2, restavracija pri mestni klavnici.

Marenberg. V nedeljo dne 23. novembra pride k nam nadrevizor gospod Vlado Pušenjak in bo po službi božji imel predavanje v župnišču, ker bi Kmetiska zveza tudi za te kraje rada ustanovila svoj krajevni odbor in tako lažje pomagala našemu kmetickemu stanu v njegovih potrebah. Zato, kmetje in gospodarji, če si želite dobro, pridite na zborovanje, kajti v slogi je moč!

Tinje na Pohorju. Lani je bila pri nas na osnovni šoli kmetško-nadaljevalna šola, katero je obiskovalo do 15 naših fantov. Letos pa bo ta šola že drugo leto in sicer ob nedeljah popoldan. Kmetško-nadaljevalna šola

ni nikomur v sramoto in zasmeh, ker nobenemu ne škoduje, če izve tudi kaj več iz živinoreje, iz kmetijstva, gozdarstva, vinogradništva itd., da ne omenim še kaj iz računstva, kakor merjenje desk, plohov. Radi tega, fantje, pridite ob nedeljah! — Otvori se tudi gospodinjko-nadaljevalna šola za dekleta, ki se bodo učila kuhanja, šivanja, ročnih del za domačo uporabo. Ves pouk je brezplačen in se tudi pozneje ne bo zahtevalo kakšnega plačila. Namen kuhanja je, da se iz priprostitih kmetških pridelkov pripravi okusna jed. Poučevala bo gđ. učiteljica Leb-nova iz Slov. Bistrice vsako nedeljo po maši. Tudi dekleta pridite!

Gotovlje. (»Kmetovalec«.) Dne 1. novembra t. l. je minilo 40 let, odkar je bilo ustanovljeno društvo »Kmetovalec« v Gotovljah. Zato se je letos vršilo istočasno in na istem kraju slavnostno zborovanje za 40letni ob-stanek našega društva, katero je pred 40 leti začelo orati kmetške samopomoči, izobrazbe in takrat še tako potrebne narodne probuje. Slavnostnemu zborovanju je predsedoval prvi predsednik in ustanovitelj Goršek Anton, kateri je bil po preselku letos ponovno izvoljen društvenim predsednikom. Slavnostni govornik gospod Petriček Anton, častni član društva, je v slavnostnem govoru orisal delovanje društva in kmetijstva, katere naj bi krepko podprlo pomlajeno društvo »Kmetovalec«. Med prosto zabavo se je razlegalo petje, katerega je društvo ves čas svojega ob-stanka skrbno gojilo. Nastopil je moški zbor Sadjarske podružnice pod vodstvom gospoda šolskega upravitelja g. Senica in mešan zbor pod vodstvom društvenega predsednika. — Pred 30—40 leti so polnila poročila društva »Kmetovalec« predale nam vedno ljubljene-ga »Slovenskega Gospodarja«, zato naj zvedo njegovi bralci, da društvo še živi in ob 40-letnemu jubileju vstaja pomlajeno v pomoč in izobrazbo kmetijstvu, stebru države in do-movine. — Gotovljski.

★

Za obstoj naščega vinar-siva.

Ivan Šerbinek, načelnik Kmet-ske zveze, je g. ministru financ ob pri-liki njegovega prihoda v Maribor dne 12. novembra t. l. izročil spomenico o tem, kaj je treba ukreniti glede ubla-ženja vinske krize in obstoja našega

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Tako sta se ločila — bilo je zadnje svidenje. Ona, nekdanj tako pogumna žena je ob pogledu na moža, ki ga je ljubila, zgubila moč nad svojimi čustvi. Ne samo, da mu ni mogla dati tolažbe, je celo sama iskala utehe. On pa, ki so ga vedno smatrali za omahljivca, je kazal odločnost in pogumnost ter je bil pripravljen tudi na najhujše.

Vrata ozke celice so se zaprla za njo, grofica Zrinjska je bila zopet sama. Nekaj hipov je bila mirna, kakor da bi še enkrat hotela doživeti ves prizor. Nato pa se je začela tresti na celem telesu, ustnice so se ji krčevito nagubale, padla je na svoje skromno ležišče in v potoku solz je dala duška neizmerni bolesti, ki ji je polnila srce.

...

Tako se je nagibala usoda grofa Tatenbaha k svojemu koncu. Njegova zvesta soproga pa tu-di v najbolj neugodnem položaju ni obupala,

48

marveč je zaupala v Boga. Da bi tudi cesarjevo srce naklonilo k milosti, je sklenila potovati na Dunaj ter cesarja prositi na kolenih tako dolgo, dokler ne sliši iz njegovih ust besede milosti za nesrečnega soproga.

Bilo je v Fronleithnu, severno od Gradca, kamor je došla grofica Tatenbahova dne 25. novembra 1671. Pater Emerik ji je pisal z Dunaja, da je sedaj čas potovati na dvor ter prositi ce-sarja za milost ter da je za to sedaj dosti upanja.

Grofica je pobrala vse dragocenosti ter je od-potovala s sinom Antonom, s svojo spremljeval-ko Marijo Coleta in s strežnikom Tarrodyjem proti Dunaju, da tamkaj poskusi vse, kar je le bilo mogoče, za rešitev svojega soproga.

Prenočiti je hotela v župnišču. Ko je šla pred večerom v cerkev, da najde v molitvi tolažbe v trpljenju in moči za izvršitev svojih plemenitih sklepov, jo je že čakal pri cerkvenih durih strež-nik Tarrody, ki je bil videti zelo razburjen.

Grofica je to takoj opazila, zato vznemirjeno vpraša:

»Kaj ti je, Tarrody, ali se je morda mojemu sinu kaj pripetilo?«

»To ne, presvetla gospa,« odvrne strežnik ves bled, »toda v župnišče sta ravnokar došla dva go-

Lepe tiskovine

za trgovce, obrt-nike, urade, kakor tudi večbarvne ra-zglednice, barvo-tiske in druge v svojo stroko spa-dajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Roroška c. 5

Čekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

vinarstva. Spomenica se v bistvenih točkah tako-le glasi:

»Vinogradništvo, ena glavnih panog našega kmetijstva v našem okraju — glavni vir naših dohodkov, preživlja veliko vinsko krizo. Naši vinogradarji se obupno sprašujejo, kaj bo ako ne bo mogoče več vnovčiti našega dobrega prístnega vina, ki raste na naših večinoma suhih kamenitih hribih, kjer je nemogoče, da bi uspevala kaka druga kultura. Vinarstvo se ne izplača več. Sedanje naše lepe vinske gorice, od katerih plačujemo najvišje zemljiške davke, trajni dohodek naše države, se bodo začele spreminjati v nič vredne pustinje in šume. Obstanek tisočih družin naših vinogradnikov bo izročen propasti in še hujše: tisoče družin naših viničarjev, kateri živijo od dela v vinorodnih goricah, bodo ob svoj kruh, svojo eksistenco, izročeni brezposelnosti in veliki bedi, kateri bo morala država odpomoči s podporo.

Da je prišlo do take velike vinske krize, je pač krivo to, da je silno padel konzum (zavživanje) vina v zadnjem času, posebno v zadnjem letu, kar je v glavnem povzročilo silno, previsoko obdavčenje vina v naši državi. Vinske davčnine pri 1 litru vina znašajo pri letošnjem vinu že toliko, kolikor znaša kupna cena vina, kar je gotovo več kot preveč. Tega ne vidimo v nobeni drugi sosednji ali drugi državi. N. pr. Francoska nima nobene naklade na vino, isto Nemčija. V Avstriji, kjer so davki tudi zelo visoki, se plača od litra skupno samo Din 1.50, enako je v Ogrski. Pri nas pa znaša skupna naklada že 4 Din na 1 liter: 1 Din država, 1 Din banovina, 1 Din mestna občina, 1 Din za mestni stanovanjski sklad in točilna taksa. To silno podražuje vino. Da se s takšnim davkom direktno ubija konzum vina, je jasno. Ako se bo vrnilo to tem notem naprej, je tudi jasno, da bo sporedno z vedno manjšim konzumom izgubila tudi država, banovina in občine svoj dohodek, davki na vino, vrhu tega pa država še zemljarino od onuš-

čenih vinogradov. Najhujše pri vsem tem pa bo to, da bo s tem uničen tudi obstanek vinogradnika in viničarja, ki že sedaj obupno gledata v bodočnost.

Da se temu odpomore, je nujno potrebno in v imenu naših vinogradnikov prosim:

1. Da se zniža sedanja državna trošarina na vsa vina od 100 Din na 1 hl na 35 Din, kakor je bilo do 15. aprila 1929 ter se člen 72 zakona o državni trošarini na vino temu primerno spremeni.

2. Da bo imel pravico do prejema izvozne premije vsakdo, kdor izvozi najmanj 3 polovnjake, to je 900 litrov vina ali vinskega mošta, k čemur se naj pripomba 6 čl. 72 zak. o drž. trošarini primerno spremeni. Za izvoženi vinski mošt naj se premija zviša od 50 Din na 75 Din na 1 hl. Tudi naj bode dovoljeno, da se večkrat izvožene male količine vina enega in istega izvoznika v svrhu izplačila premije sešteje. To je potrebno radi tega, da bode deležen izvozne premije tudi mali vinogradnik, ki pridelal in izvozi manj nego 50 hl vina. Sedaj prejemajo izvozne premije le vinski trgovci, ki izvažajo na veliko, a za malega vinogradnika pa so nedosegljive ter je v tem oziru zapostavljen, kar ni pravilno. Avstrijski vinski kuncji ob naši severni meji raje kupujejo vino v manjših količinah direktno od naših obmejnih vinogradnikov, postavljeno do bližnjih avstrijskih postaj. Z izplačilom izvozne premije tudi za manjše količine vina bi se izvoz v Avstrijo v našem kraju znatno zvišal.

3. Izplačilo izvoznih premij naj bi se izplačilo brez kmalu, da izvozniki ne bi čakali na to po več mesecev.

4. Čl. 103 (1) pravilnika za izvrševanje zakona o državni trošarini naj se menja v smislu predloga 1. v tej spomenici.

5. Čl. 103 (4) istega pravilnika naj se menja v tem smislu, da se trošarina pobere le tedaj, kadar se dene sod na njo za malo prodajo, kar to, kar predpisuje sedanji zakon, onemogočuje na-

kup večje količine vina od strani gostilničarjev, ki nimajo založne kleti. Določbe čl. 103 pravilnika naj se temu primerno menjajo, da gostilničarju ne bo treba za vse kupljeno vino takoj plačati trošarine.

6. Banovinam in občinam naj bi se strogo omejilo nalaganje višjih doklad na državno trošarino nego skupno do 65 Din na 1 hl. Prestopek te meje doklade naj bi nobeni korporaciji, prav posebno mestnim občinam v nobenem oziru ne bil dovoljen tako, da bi skupno državna, banovinska in občinska trošarina ne presegala 1 Din od litra vina.

*

Vprašanja in odgovori.

G. O. v T.

Gospod urednik! Kot dolgoletni naročnik »Slov. Gospodarja« sem v zadnjem času opazil, da ste pri Vašem časopisu zelo napredovali. Vidim namreč to pri priobčevanju gospodarskih vprašanj in odgovorov. Gospod urednik! Vi sami ne veste, koliko in kako izdatno nam s tem priobčevanjem pomagata in koristite! Prihranite nam pota in stroške, preprečite nešteto pravnih in tožb. Dovolite, gospod urednik, da se tudi jaz v eni težki zadevi obrnem na Vas in Vas prosim za nasvet in pojasnilo. Moja zadeva je sledeča:

Ob mojem velikem in najlepšem travniku teče potok, ki dela mejo med mojim in sosedovim posestvom. Ta travnik je že nad 50 let last moje dosedanje domačije, in vedno je bil meja ta potok. Ta potok svoje struge vse do današnjega časa ni izpremenil. Pri zadnjem deževju in naliwu pa je potok zapustil svojo staro strugo in si naredil po sredini mojega travnika novo strugo. Kaj naj storim? Kako naj zavarujem staro nekdanjo mejo?

Odgovor:

Po vaši navedbi je potok meja med vašim in sosedovim posestvom. Gotovo pa je tudi kot mejnik naveden v mapi. Ako je kot mejnik naveden v mapi, je pač zadeva enostavna. To zadevo uredita lahko

Vsak mesec

Din 13:-

bo plačal vsak kdor hoče brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en velezanimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška 5

spoda, od katerih dobro poznam grofa Dietrichsteina. Izjavila sta, da vas iščeta ter ne smete potovati na Dunaj. Bežimo, presvetla gospa, jaz slutim zlo, ki se nam približuje. Idite naprej, jaz pridem z malim Antonom za vami.

»Ne, Tarrody,« reče grofica odločno. »nikdar ni imela Ana Tatenbah vzroka, da bi bežala pred ljudmi. Ako je vsemogočni Bog sklenil novo preizkušnjo za moje ubogo srce, naj se zgodi njegova volja. Pojdimo, da govorim z gospodi, ki nas iščejo.«

Grofica je stopila v župnišče. Tukaj sta že čakala ona dva gospoda, ki sta hotela z njo govoriti. Bila sta Adam grof Dietrichstein in podpolkovnik Lahier pl. Windmühlen. Izjavila sta grofici na vljuden, a odločen način, da sta imenovana kot komisarja na višje povelje z Dunaja, da zaplenita celo grofovo premoženje, posebno še popišejo vse premoženje, torej tudi vse dragocenosti. Istotako je prišlo povelje, da ne sme grofica Tatenbahova potovati na Dunaj, ampak se ima vrniti v Gradec, zato jo prosita, naj potuje nazaj v to mesto.

Tako se je glasilo poročilo cesarskih komisarjev.

Ana Tatenbahova je stala blede s sklonjeno

glavo. Gospa, ki je že toliko pretrpela, je uvidela trenutni strašni položaj, ki ni dal upanja na kaj boljšega. Stvar se je zasukala njej v škodo in nesrečo. Hoteli so ji zapreti vrata milosti za njene soproga, zato so ji zabranili vožnjo na Dunaj, da bi ne mogla priti pred cesarja. Zato je tudi sedaj morala izročiti vse dragocenosti, ki jih je imela s seboj.

Grofica Tatenbahova seveda ni znala, da sta oni usodepolni pismi njenega soproga, naslovljeni na grofa Thurna in plemiča Widnedyja, že došli na Dunaj. Knez Lobkovic ju je predložil posebnemu sodišču, da podvrže sodbo nad grofom Tatenbahom novemu pretresu.

...

Tisti večer, ko so ustavili grofico Tatenbahovo na poti proti Dunaju, so se trije možje napotili proti Schlossbergu, katerim je sledil še četrti.

Bili so Janez Friderik baron Tyrndl, Janez Gašper Kellersperg in Dr. Janez Friderik Schrott, ki so stopili s slugo mestnega sodnika v z močnim zidom obdani Schlossberg ter takoj šli v celico, v kateri je bil grof Tatenbah.

Isti dan je prišel kot cesarski komisar v Gra-

sama s sosedom. Pojdite k njemu in ga obvestite, da bodele vi potok — seveda na lastne stroške — obrnili in napeljali zopet v njegovo prvotno staro strugo. To vam bode sosed, ako je količkaj uvideven človek, tudi dovolil. Res je, da je potok meja, ampak ta meja je bila samo struga, po kateri je preje tek potok. Ako si je pa sedaj vsled deževja in naliva potok naredil drugo strugo in to v sredini vašega travnika, ne postane vsled tega potok tudi meja. S tem bi sosed dobil tujo zemljo in tuje zemlje si nima nihče pravico lastiti. Meja je prejšnja struga potoka in v to strugo imate vi tudi pravico vodo zopet napeljati. Ako vam sosed tega ne dovoli, vi pač ne smete tega storiti, ampak se morate obrniti na sodišče in to bo gotovo ugodilo vaši upravičeni zahtevi. Iz tega nastale stroške pa bo vsekakor nosi sosed.

P. Z. v M.

Vi vprašujete, kdo dobi podporo, ako sta oba naročena na »Slovenskega Gospodarja«, posestnik in viničar, pa pogori viničarija.

Odgovor:

Ako je viničar sam plačal naročnino in res pogori, torej da so zgorele njegove reči, pohištvo, živina itd., tedaj dobi viničar 1000 Din. Gospodar ima namreč ono hišo zavarovano, kjer sam stanuje. — Ako pa je obe naročnini plačal lastnik, tedaj pa ima obe hiši zavarovani lastnik sam in ne dobi viničar ničesar, ker ni sam plačal. — Vaš strah, da bo hudobni viničar, če se bo skregal z gospodarjem, viničarijo sam zažgal, je prazen. Po pravilniku tak sploh ne dobi podpore, ki sam zažge, poleg tega pa vsakdo ve, da nekaj drugega dobi in to je — zapor. Podpora se sploh ne izplača, dokler ni potrdila pristojna občina in dokler se na podlagi tega potrdila zaupnik »Slovenskega Gospodarja« osebno ne poudi o slučaju.

Vprašanje. Imam parcelo in sicer na bregu, na kateri mislim zasaditi izabelo ker je za žlahtno trto prenzika lega. Tudi za drugo kulturo ni parcela primerna. Ali je dovoljeno saditi izabelo? — **Odgovor:** Izabelo saditi je dovoljeno in na izabelo ni davka.

Listnice uredništva. V številki od 5. novembra »Slov. Gospodarja« smo med vprašanji in odgovori priobčili tudi odgovor na vprašanje glede šmarnice. Ta članek, oziroma odgovor smo prejeli od priznanega strokovnjaka. Isto, oziroma docela podobno razlago o škodljivosti šmarnice pa smo ta teden čitali v enem mariborskem dnevniku kot originalno izjavo drugega strokovnjaka. Vsled tega opozarjamo naše čitatelje in naročnike, da ne bodo mislili, da smo mi ta članek prepisali, ker smo ga pač mi en teden preje priobčili.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto 15. novembra so pripeljali špeharji na 62 vozeh 173 komadov zaklanih svinj, kmetje 35 voz krompirja, 2 čebule, 7 sene, 4 otave in 4 slame. Svinjsko meso je bilo po 15 do 28 Din, špeh 17 do 20 Din, krompir 0.75 do 1.50, čebula 2.50, seno 75 do 90, otava 75 do 85, slama 55 do 60, pšenica 2—2.50, ječmen 1.75, oves 1.25 do 1.50, koruza 2, ajda 1.50, ajdovo pšeno 5, proso 2.50, kokoš 30 do 40, piščanci 20 do 70, raca 30 do 40, gos 50 do 70, puran 40 do 45, surovi kostanj 1.50 do 2.50, pečeni 6. Česen 18, kislo zelje 4, kisla repa 2, gobe 2. Jabolka 2—10, hruške 6—12, suhe slive 10 do 12, grozdje 8 do 14, mleko 2—3, smetana 12—14, surovo maslo 36, jajca 1.20—2 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignanih je bilo 18 konj, 12 bikov, 102 vola, 413 krav in 21 telet. Skupaj 566 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 12. novembra 1930 so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže 7.50 do 8.50 Din, poldebali voli 6 do 6.50, plemenski voli 5 do 5.50, bikji za klanje 7 do 8, klavne krave debele 6 do 7.50, plemenske krave 4.25 do 6.50, krave za klobasarije 3.50 do 4, molzne krave 5.50 do 6.50, breje krave 5.50 do 6.50, mlada živina 6.75 do 9, teleta 7 do 12 Din. Prodanih je bilo 300 komadov.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejm dne 14. novembra 1930 je bilo pripeljanih 319 svinj in 4 koze, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad od 75 do 100 Din, 7—9 tednov 150—200 Din, 3—4 mesece 250—350 Din, 5—7 mesecev od 400 do 450 Din, 8—10 mesecev 550 do 650 Din, 1 leto 900 do 1100 Din, 1 kg žive teže 10 do 13 Din, 1 kg mrtve teže 15 do 16 Din. Prodanih je bilo 200 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso 1. vrste 18 do 20 Din, volovsko meso 2. vrste 16 do 18 Din, meso od bikov, krav in telic od 14 do 16 Din, telečje meso 1. vrste 25 do 35 Din, telečje meso 2. vrste 16 do 24 Din, svinjsko meso sveže 15 do 27 Din.

NAŠA DRUŠTVA

Občni zbor Prosветne zveze. Ponovno opozarjamo na občni zbor Prosветne zveze, ki se vrši v Mariboru v četrtek, 27. novembra ob 10. uri predpoludne v dvorani Zadrúžne gospodarske banke. Polovična vožnja je z rešenjem MS br. 20753 z dne 30. 10. 1930 dovoljena članom mladeniških in dekliških zvez. Udeležniki občnega zbora kupijo na vstopnih postajah cele vozne karte do Maribora, katere veljajo z na skupščini izdano izkaznico, da so se občnega zbora udeležili, tudi za vožnjo nazaj. Polovična vožnja velja v času od 25. do 30. novembra. Društva naj določijo svoje zastopnike, ki se bodo udeležili občnega zbora.

Sv. Martin na Pohorju. Lep občni zbor Prosветnega društva pri Sv. Martinu na Pohorju se je vršil v nedeljo dne 9. t. m. Najprvo je imel v cerkvi priložnostno pridigo zastopnik Prosветne zveze iz Maribora g. dr. Jeraj. Po sv. maši pa se je vršil občni zbor društva v dvorani kaplanije ob polnoštevni udeležbi vsega članstva, fantov, deklet, mož in žena. Občni zbor je vodil domači župnik F. Sinko, stari navdušeni prosветni delavec. Po podanih poročilih je bil izvoljen nov odbor, v katerem so vsi dosedanjí društveni odborniki z gospodom župnikom na čelu. Nato je govoril g. dr. Jeraj o glavnih nalogah sodobne ljudske prosвете. Govor so vsi navzoči navdušeno sprejeli. Sklenili so takoj ustanoviti fantovski in dekliški krožek ter delo v obsejnih odsekih še bolj poživiti.

Sv. Benedikt v Slov. gorah. Kar nenadoma je oživela dvorana našega Društvenega doma. V njej se zbirajo fantje in dekleta, polni veselja, korajže, požrtvovalnosti in dobre volje. Prva predstava v letošnji sezoni je namenjena našim koroškim bratom in sestram. Zato bo dramatični odsek tukajšnjega Katoliškega izobraževalnega društva vprizoril v nedeljo dne 23. novembra 1930, ob treh po-

dec Krištof Abele pl. Lilienberg, nekdanj Tatenbahov zagovornik, ki pa se je zdaj, razočaran vsled novjših tehtnih dokazov pridružil njegovim nasprotnikom.

Ob devetih zvečer je imel tajni svet deželni stanov pod predsedstvom Ivana Maksa grofa Herbersteina izredno sejo, odločitev pa so ti trije gospodje nesli na Schlossberg.

Od vzhodne strani sta prišla dva druga moža, ki sta tudi bila povabljeni, namreč duhovnika družbe Jezusa oo. Saegl in Sikuten,

Temna noč je bila in nobena zvezda ni sijala skozi okno celice, v kateri je bil grof Tatenbah. Nesrečnež je ravnokar zaužil skromno večerjo, ki mu jo je prinesel Jurij Vamprecht. Nemo je sedel z glavo, naslonjeno na roko ter gledal žalostno skozi okno v smeri, kjer sta bila njegova soproga in sin, do kojih se mu pot še vedno ni odprla. Iz tega je spoznal, da mu ni pomoči od njegovih prijateljev.

V duši grofa Tatenbaha se je zadnji čas marsikaj spremenilo. Njegova uživanjaželjnost in življenska lahkomišelnost je minila. Nekdanji veseljak in šaljivec je postal resen mož. Prej je z dolgimi požirki pil iz kupe življenja, sedaj se mu samo nudi kelih trpljenja. Prej je sanjal o

vojvodski kroni, sedaj se mu v samotni celici plete trnjeva krona.

»Bog, o moj Bog,« je vzdihnil, »ali ne bom videl več svojega sina in svoje soproge? Ali se moram tako hudo pokoriti za to, kar toliko obžalujem! Ali naj vedno ostanem v ječi? Ali ni stokrat boljša smrt, kakor pa takšno življenje? Moj Bog,« vzklikne v prekipevajoči bolesi, »ne morem več živeti v tej temni celici, naj rajši umrem, če že ne morem drugače biti oproščen!«

Tako je zdihoval nekdanj tako vesel, sedaj tako obupani jetnik.

Klical je smrt — in že je stala pred vrati. Zapah je zaropotal in vstopili so cesarski komisariji Tyrndl, Kellersperg in Dr. Schrott. Jezuit o. Sikuten pa je ostal z jetničarjem Vamprechtom pri durih.

»Bog z vami, grof Tatenbah,« je spregovoril Kellersperg, »kakor se vidi, ste ravno zatopljeni v molitev, ker so vam roke sklenjene in oči rosne. Veseli nas, da se bavite s pobožnimi mislimi, zakaj, bliža se najresnejša ura vašega življenja.«

Grof Tatenbah je nekam začudeno gledal, ker si ni mogel tolmačiti navzočnosti teh njegovih bivših stanovskih tovarišev,

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

o Mariboru, Horoška c. 5